

युध्यन्ते । ¹उदपेषं पिनष्टि । ^Aमूर्धपेषम्, मूर्धानं पेषं वा युध्यन्ते ।
 पेषम् २, } पेषम् २, } पिपिक्षम् २, } पेषिषम् २ ; }
 पिष्ट्वा २, } पेषयित्वा २, } पिपिक्षित्वा २, } पेषिषित्वा २ ; }
²पिनाकः, पिण्याकम् ।

(1003) “ पिस गतौ ” (X-चुरादि:-1568. सक. सेट्. उभ.)
 पिसकः-सिका, पिपिसयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि
 चौरादिकचोरयतिवत् (546) ज्ञेयानि । ^Bसंपेसयन् ।

(1004) “ पिसि भाषार्थः ” (X-चुरादि:-1763. सक. सेट्. उभ.)
 आस्वदीयः ।

‘गौ पिसयति भाषार्थे, गत्यां तु शपि पेसति ।’ (श्लो. 192) इति देवः ।
 पिसकः-सिका, पिपिसयिषकः-षिका, पिसकः-सिका, पिपिसिषकः-षिका,
 पेपिसकः-सिका ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुंशयतिवत् (232) ज्ञेयानि ।

(1005) “ पिस् गतौ ” (I-भ्वादि:-719. सक. सेट्. पर.)
 ‘इह क्वचित्कोशे विस् वेस्—इति पठ्यते ।’ इति मा. धा. वृत्तौ ।
 ‘गौ पिसयति भाषार्थे, गत्यां तु शपि पेसति ।’ (श्लो. 192) इति देवः ।
 पिसकः-सिका, पिसकः-सिका, पिपिसिषकः-पिपेसिषकः-षिका,

1. ‘स्नेहने पिषः’ (3-4-38) इति णमुल् । ‘पेषं वासवाहनधिषु च’ (6-3-58)
 इति उदकशब्दस्योदादेशः । उदकेन पिनष्टीत्यर्थः ।

2. ‘पिनाकादयश्च’ [द. उ. 3-34] इति आकप्रत्यये, षकारस्य नकारः, गुणा-
 भावश्च निपातनात् भवति । पिनष्ट्यनेन शत्रून् इति पिनाकः=रुद्रधनुः, शूलं वा ।
 अत्रैव गणे निपातनात् युगागमः, षकारस्य णकारः गुणाभावश्च । अतः
 पिण्याकम् इत्यपि सिद्ध्यति । पिण्याकम्=तिलपिष्टकल्कः ।

A. ‘परितः षीडयमानेऽङ्गे ध्रुवेऽप्युपपदे णमुल् ।
 मूर्धपेषं नियुध्यन्ते, मूर्धानं पेषमित्यपि ॥’ प्र. सर्वस्वे.

B. ‘आश्वाठितारिकुलतुञ्जविपिञ्जशीलः
 संपेसयन् गृहमसान्त्वयदेश गोपीः ।’ धा. का. 3-17.